

[Arbejdsministeren]

Imidlertid vil ikke alle registrerede ledige umiddelbart kunne anvises til et bestemt job. En del af de ledige vil allerede have en fastere tilknytning til en bestemt arbejdsgiver. Det drejer sig om personer, der er ledige i forbindelse med vejrlig, ferielukning, midlertid hjemsendelse, eller personer, hvis ledighed skyldes fast nedsat arbejdstid. I forbindelse med jobskifte vil der endvidere være ledige med aftale om en fremtidig tilknytning til en arbejdsgiver. Disse personer vil ofte ikke i praksis få anvist andet arbejde.

Det er som nævnt ikke muligt i statistikken at kvantificere omfanget af den midlertidige ledighed. Defineres den midlertidige ledighed som antallet af personer, der er berørt af ledighed i en given uge, men som ikke er fuldt ledige i den pågældende uge, kan denne i december 1983 opgøres til ca. 50.000 personer, svarende til knap 15 pct. af de personer, der i december var berørt af ledighed. Fastere tilknytning til en arbejdsgiver kan imidlertid også finde sted for en person, der er fuldt ledig i en given uge. Omvendt vil en del af de ikke fuldt ledige ikke have nogen fast tilknytning til en arbejdsgiver, idet de eksempelvis blot har påbegyndt en ledighedsperiode midt i ugen.

Der kan også være uddannelsesmæssige barrierer, der hindrer, at en ledig umiddelbart kan få anvist et bestemt job. Med de specielle krav, der ofte stilles til arbejdskraftens kvalifikationer, vil der undertiden være mangel på en bestemt type kvalifikationer blandt en gruppe af ledige. I disse tilfælde opstår det såkaldte paradoksproblem, hvor den udbudte arbejdskrafts kvalifikationer – selv om denne er til rådighed for arbejdsmarkedet – ikke svarer til den efterspurgte arbejdskrafts.

Spm. nr. S 148

Til *ministeren for skatter og afgifter* (23/2 84) af:

Ove Jensen (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at renteudgifterne på lån i en fælleskasse oprettet i henhold til lov nr. 156 af 2. maj 1934 er fradragsberettigede?«

Flere skatteydere er blevet nægtet rentefradrag på lån oprettet i de i alt 56 fælleskasser, der er fordelt ud over landet.

Fælleskasserne virker som lokale pengeinstitutter og yder lån mod pant i fast ejendom, opretter kasse- og byggekreditter og finansierer købekontrakter, veksler m.v. mod betaling af rente og med sædvanlig bankmæssig sikkerhed.

Forholdet er imidlertid, at mange af disse låntagere ikke alene nu bliver nægtet rentefradrag, men også i vid udstrækning bliver opkrævet restskatter 5-6 år tilbage på rentefradrag, der tidligere er godkendt, uden at der har været retst indsigelse fra skattemyndighedernes side.

Det har medført så alvorlige økonomiske konsekvenser, at flere nu trues af konkurs- og betalingsstandsning.

Svar (1/3 84):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Renteudgifter på lån i de nævnte fælleskasser kan trækkes fra i den skattepligtige indkomst, når de almindelige betingelser for rentefradrag er opfyldt. For så vidt kan spørgsmålet således besvares bekræftende.

De lignende myndigheder har imidlertid konstateret, at der i en række tilfælde mellem de omhandlede fælleskasser og medlemmer er indgået arrangementer, der vel i formen fremtræder som låneforhold, men som under hensyn til de nærmere betingelser og vilkår må karakteriseres som værende uden et til formen svarende reelt indhold. Ligningsmyndighederne har derfor i disse tilfælde nægtet at godkende, at de omhandlede lånearrangementer kan danne grundlag for et rentefradrag.

Landsskatteretten har ved en række kendelser tiltrådt ligningsmyndighedernes standpunkt. Spørgsmålets endelige afgørelse henhører imidlertid under de almindelige domstole.

Det kan oplyses, at statsskattedirektoratet har ført forhandlinger med fælleskassernes advokat, og at denne har bedt om, at spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives tilladelse til at omgøre ikke godkendte lånearrangementer med tilbagevirkende kraft, må blive forelagt ligningsrådet.